

**Adami Tanneri E Societate Iesv, S. Theologiæ D. Et In
Academia Ingolstad. Professoris, Theologiæ Scholasticæ
Tomus ...**

Cum triplici Indice

De Fide, Spe, Charitate, Iustitia, Religione, caeterisq[ue] virtutibus [et]
vitijs: ac varijs hominum statibus. Secvndæ Secvndæ S. Thomæ
Aqvinatis Respondens

Tanner, Adam

Ingolstadii, 1627

Index Dispvttationis III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72877](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72877)

121 Exempla varia adducunt citati. Speciatim Valentia illud; si mulier vadens die festo ad templū, audiendi sacri gratia, præberet alicui infirmo occasionem scandali, teneretur, inquit, manere domi. Sed hoc vix est morale; quia iudicium indeterminatum de aliquo ex plebe scandalizando nō sufficit, quia sic vix vnquam licite prodiret, vt recte Nauarrus cap. 14. n. 38. seu 37. Si quando autem tale iudicium de aliquo in particulari recte conceipitur, tum is communiter erit talis, qui iam non ex sola fragilitate, sed ex malitia peccabit, ob cuius proinde scandalum, nullum præceptum negligendum, vt fatetur idem Valentia ex communi.

Exemplum melius adfert Bannes de muliere, quæ ne morosum aut Zelotypum virum grauer offendat, ieiunium aut missam omittit, non solum ob bonum viri, sed ob proprium bonum pacis, & tranquillitatis, proprijque scandali periculum vitandum. Alia exempla particularia in varijs materijs passim occurrunt.

122 Colligitur II. In actionibus, quæ nec per se

malæ, nec speciem mali habent (has enim omitendas in casu scandali, ex dictis liquet) nec etiam ex præcepto necessariae sunt, causam attendendam esse: si enim ita vel necessaria, vel vtilis sint, vt eis secundum charitatis ordinem merito possit illud in conscientia dū spirituale postponi, licite poterunt exerceri, nō obstante scādalo, alias omitendæ iuxta dicta de ordine charitatis q. 3. dub. 4.

Vnde si proximus conijciatur in extremam necessitatem spiritualem, propter meum opus, abstinendum erit etiam cum periculo vitæ, nisi forsitan absque graui necessitate spirituali propria, aut extrema alterius, cui magis consulendum, nō possim: si in grauem, abstinendum, si absque graui meo & aliorum, quibus magis consulendum, incommodo possim: si duntaxat in leuem, non teneor vitare, nisi facile possim. Et in his omnibus seruata proportione maior est obligatio parochi & habentium curam animarum, iuxta dicta de ordine charitatis loc. cit. Plura Nauarrus Man. cap. 14. à n. 33. & Lopez. 1. part. cap. 30. Atque hæc de Charitate satis.

INDEX DISPUTATIONIS III.

DE PRVDENTIA, FORTITVDINE, TEMPERANTIA, ac virtutibus annexis.

Quæstio I. De Prudentia, ac virtutibus annexis.

Dubium I. De Prudentia secundum se, quid sit, in quo subiecto; quod obiectum & quos actus habeat.

II. De diuisione prudentia, eiusque partibus integralibus, subiectiuis, & potentialibus; itemque de dono consilij adiuncto.

III. Quonam modo prudentia ad ceteras virtutes sese habeat.

IV. De præceptis prudentia, ac vitijs eidem oppositis.

Quæstio II. De fortitudine, ac virtutibus annexis, vitijisque oppositis.

Dubium I. De fortitudine secundum se, ac dono fortitudinis adiuncto.

II. De actibus fortitudinis, speciatim de Martyrio, veluti præcipuo actu fortitudinis.

III. De præceptis fortitudinis, ac vitijs fortitudini oppositis, nimirum timore, intimiditate, audacia.

IV. De partibus fortitudinis in communi, ac speciatim de Magnanimitate, veluti prima virtute fortitudinis adiuncta, ac vitijs eidem oppositis, nimirum præsumptione, ambitione, inani gloria, ac pusillanimitate.

V. De Magnificencia, secunda virtute fortitudinis annexa, ac vitijs eidem oppositis.

VI. De tertia & quarta virtute fortitudinis adiun-

ta, scilicet patientia, & perseverantia, ac vitijs oppositis.

Quæstio III. De Temperantia ac virtutibus annexis, vitijisque oppositis.

Dubium I. De ipsa temperantia secundum se, vitijisque oppositis, ac præceptis in genere.

I. De partibus temperantia in genere: ac speciatim de duabus eius partibus integralibus, verecundia & honestate.

III. De abstinentia & sobrietate, veluti partibus subiectiuis temperantia, vitijisque oppositis, gula, & ebrietate.

IV. De ieiunio, veluti actu abstinentia, an & cum sit virtutis actus.

V. Ad quidnam, quomodo, & quonam obliget præceptum ieiunij Ecclesiastici; & quonam ab eo excusentur.

VI. De castitate veluti tertia parte subiectiua temperantia, & virginitate eidem subiectiua.

VII. De luxuria, variisque eiusdem speciebibus castitati oppositis.

VIII. De partibus potentialibus temperantia, speciatim de continentia, & mansuetudine, vitijisque oppositis.

IX. De modestia in genere; deque humilitate, ac vitio opposito superbia.

X. De studiositate, aliisque modestia speciebibus, circa motus corporis, ac res exteriores; vitijisque oppositis.